

2. *Zatereenia benedyktyji* Huil

TC-OK-7-49

znajęcy wirydarz, którego okolony krużgankami gotyckimi, z zachowanymi romańskimi partiami. Czworobok ten stanowi najstarszą część opactwa, które wielokrotnie było niszczone, począwszy od najazdu Tatarów w 1260. ~~przebudowywane~~ przekształcane i rozbudowywane od XV do XVIII wieku

Po południowej stronie ^{romańskiej} bazyliki, przebudowanej kolejno w dobie gotyku i baroku, rozłożyły się zabudowania klasztoru, wokół dwóch wirydarzy, z których bliższy kościoła sięga swymi fragmentami /czasów romańszczyzny. zarysem i murów (mc. 31). Południowa część klasztoru rozbudowana i przekształcana była od XV do XVIII wieku. (Katalog 1951). Zachodnią część platformy zajmuje obszerny dziedziniec ze studnią, od strony Wisły częściowo zabudowany i otwierający w swej środkowej części rozległy widok poprzez mur parapetowy. (mc. 32)

Wschodnie i południowe stoki wzgórza klasztornego ~~znajm~~ stanowią tzw. górne ogrody, otoczone u podnóża murem. Od południa przylega do nich ~~aneks gospodarczy~~ ^{aneks gospodarczy}, zwany Browarkiem. Za drogą, biegnącą wzdłuż wschodniego muru górnych ogrodów, rozciąga się rozległy obszar ogrodów dolnych, leżących na południowym zboczu, również ujęty w wysokie ⁽³⁴⁾ mury. W tej partii grupowały się ^{dobre} zabudowania i tereny gospodarcze, korzystające z bliskości ~~wody~~ przepływającej tu niegdyś rzeki lub jej ramienia.

W tym rejonie znajdował się również szpital klasztorny, ~~przekazany~~ o czym świadczy nazwa skalnego grzbieciku "Szpitalka". Bliżej siodła na ^{wschód} zachód od drogi mieści się cmentarz grzebalny, na którym do początku XIX wieku wznosił się kościół parafialny wsi Tyniec. Na północ od cmentarza były winnice klasztorne, również poświadczone nazwą wzgórza.

Część osady przyklasztornej rozsiadła się wzdłuż drogi do przeprawy, pozostałe zabudowania włościańskie ciągnęły się w kierunku wschodnim, przy drodze do Krakowa i Skawiny.